

[Jens Møller.]

se, og da en momsforhøjelse sandsynligvis ville have virket uheldigt på mange måder, er vi godt tilfreds med det, der sker her. Vi vil gerne anbefale alle, der har vort folks fremtid på hjerte, at stemme for dette forslag.

Knud Jespersen (DKP):

Der er snart gået mange timer, siden vi startede diskussionen her i dag, og den diskussion, der er foregået, har for så vidt dokumenteret, at fredagsklubben, den ansvarlige sekskant, ikke rigtig ved, hvad det er, den vil, ud over at den vil have flere skatter, og at det, man kalder en skattereform, er en gang pærevælling, og at denne gang pærevælling hverken gavner beskæftigelse eller sikrer et udvidet forbrug. Vi kommer meget let i den situation, hvor den økonomiske ekspertise får ret, at hvis vi fører en sådan politik, vil det samfundsøkonomisk blive noget pjat, og det vil blive til stor skade både for befolkningen, for beskæftigelsen og for forbruget.

Vores bedømmelse af denne skatteskala, af det, man kalder en skattepolitik, vil jeg gerne stå ved endnu en gang. Vi gjorde opmærksom på, at netop denne skala, hvor man tog fra de svageste og gav til dem højere oppe, hvor man opnåede en skattelettelse seks gange så høj ved en indtægt på 90.000 kr. som ved en indtægt på 30.000 kr., ikke var noget, vi foretrak. I stedet er vi tilhængere af, at man skaffer de midler, landet skal bruge ifølge love, der er vedtaget af os i dette ting — også dem, vi ikke er tilhængere af — ved at man laver en helt anden skatteskala. Jeg vil erindre om, at vi har dokumenteret, at man ved at flytte om på byrderne, ved at beskatte al faktisk fortjeneste, ved at ophæve dobbeltbeskatningen, dvs. både forbruget og lønnen, kunne sikre en skatteskala med en 40.000 kr. bundgrænse, hvad angår statsskatterne. Det er helt befriet for sociale nedskæringer, og det vil samtidig betyde, at man kan fritage fødevarer, byggematerialer og medicin for moms. Jeg ved godt, at det blev afvist, fordi man sagde, det var lidt vanskeligt at klare den side af sagen, at rydde op i de ekstraordinære afskrivningsbestemmelser og beskatte de 19 mia kr., som nu undrages beskattning. Alligevel laver man en skatte-

skala med en lidt højere bundgrænse, men det, man ikke ville, var at tage fra dem, der var rigest. Man ville ikke tage fra jordspekulationen, ikke fra militaristerne, og man ville overhovedet ikke interessere sig for, hvorvidt det gavtede eller skadede beskæftigelsen.

Netop på den baggrund synes jeg nok at man bør besinde sig endnu en gang, og jeg var meget uforstående over for hr. Kjeld Olesens bemærkninger om, at man ville undlade at stemme. Ad den vej reddede man jo faktisk regeringen.

Man kan komme med alle de forklaringer, man vil, men sagen er, at inflationen ikke bliver angrebet, at regeringen benytter denne vedtagelse til erklæringer om, at nu skal der føres en indkomstpøolitik, hvor løn og skat skal afstemmes, og at denne indkomstpøolitik skal føres med LOs formand, der så vidt mig bekendt i går har udtrykt, at dette her ikke har noget med en skattereform at gøre, men var en overføring af byrder fra staten til den enkelte eller til kommunerne. Det vil man heller ikke lytte til, selv om Thomas Nielsen foretrak et valg.

De faglige kongresser, fagforeninger og arbejdspladser, som har forlangt, at man skulle få sat system i beskæftigelsen, har jo afvist indkomstpøolitikken som metode, de har afvist, at man laver det sammenrod, og nu kommer folketinget og forklarer, at man skal tage hensyn til de ting. Hr. Schlüter kan måske erindre, at på et tidligere tidspunkt, hvor vi foreslog, at man indregnede skatter og afgifter i pristallet, da sagde folketingets flertal: nej, lad os holde den sag helt udenfor, det har jo ikke noget med problemet at gøre. Nu vil man altså prøve at fremstille det som en skattelettelse, man skal betale senere på anden måde, og bruge det over for overenskomstforhandlingerne, men det sker jo samtidig til tonerne af statsministerens bemærkninger, som jeg forstod dem, til hr. Anker Jørgensen. Jeg citerer: „I første omgang skal parterne på arbejdsmarkedet have lov til at forhandle selv.“

Jeg vil nok tro, at det har glædet mange fagforeningsmænd rundt omkring i Danmark, at man nu har fået tilladelse til at forhandle selv. Jeg vil også lige gøre opmærksom på, at hvis ikke dette folketing fra starten knæsætter princippet, at vi har respekt for, hvad parterne bliver enige om, så